

EGYHÁZI ÉLET

Az a hely, ahol a sérült emberek Isten országában érzik magukat

SÖRÉD

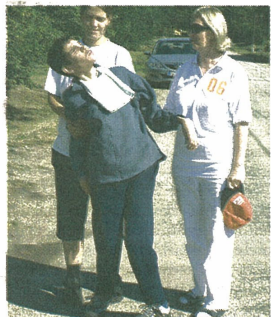
Alázat, önzetlenség, isteni áldás, jézusi szolgálat, kimondatlan, s végtelen hála az elesettek szemében. Röviden így foglalhatnám össze azokat az érzéseket, amelyek bennem kavargtak, amikor Söréden jártam, a Teljes Élet Szociális Alapítvány táborában.

TEMESVÁRI MÁRTA

E keresztény szellemiségű helyen azokat a sérült gyermekeket és felnőtteket táboroztatják önkéntes segítők nyaranta, akik családokban élnek, de egy-két hétre más miliőbe vágnak, sorstársaik közé, ahol érdekes programok, szórakozás várja őket, s persze olyan „ép” emberek, akik elhivatottságot éreznek arra, hogy törődjenek a szeretetre szomjúhozókkal.

A programokon a részvétel ingyenes, az összes költséget a Teljes Élet Szociális Alapítvány állja, amely kuratóriumának elnöke, Deli József a kezdetek óta meghatározó alakja a szervezetnek és a tábornak. Ő maga már ifjú korában, a 70-es évek végén, a 80-as évek elején erőteljes készíttést érzett arra, hogy segítsen a rászorulókon, ezért nyaranta egy dunaalmási református intézetbe járt társadalmi munkát végezni, ahol sérült gyermekeket gondoztak. Takarított, meszelt a málladozó falakat, hiszen az idő tájt az állam nem támogatta az ilyesfajta intézményeket, így minden hívó lelki, tiszta szívű ember felajánlotta két kezének gyümölcsét, ha szükség volt rá.

Egy napon, midőn Deli József a tornaterem lábazati festésénél az elhatároló csíkot készült megrajzolni, két gyermek surrant mellé, akik felettébb érdeklődtek a munkafolyamat iránt. Az egyik rögtvet kezébe is vette a vonalzó, a másik tartotta a dobozt, majd a „mű” elkészülte után sétálni hívták „mesterüket”. Megfogták kezét, s a vidáman libbent, lombos fák alatt a természetről beszélgettek és azokról a tárgyakról, amelyek körülvesznek minket. Mindenre kíváncsiak voltak, s záporoztak a kérdések, melyekre lassacskán nemcsak ők, hanem a hozzájuk csatlakozó, egyre csak bővülő csapat tagjai is lelkesen várták a választ.

Senkit sem hagynak magára

Odaadón vesznek részt a programokban, táborépítésben és igénylik a törődést

A SZERZŐ FELVÉTELEI

„Hősünket” akkor egy olyan hatalmas szeretetgömb vette körül, hogy sírni szeretett volna. Érezte a ragaszkodásukat, az összetartozást, a bizalmat, amely felé áramlott, s ez az élmény meghatározta egész életét.

Így 1983-ban, amikor néhai Kovács István budapesti lelkipásztor és gyermekorvos felkereste a székesfehérvári püspököt azzal, hogy Söréden, a római katolikus plébánia épületében fogyatékos fiatalokat szeretne nyaraltatni, ő is csatlakozott a kezdeményezéshez, s háttér munkákat vállalt: takarított, mosott, szállította az élelmiszereket.

A következő évben pedig már úgy gondolta barátaival, hogy önálló szervezésben, a székesfehérvári sérültek számára is lehetővé tesszik a nyaralásokat, így 1984-ben, Simonyi Gyula ügyvéd aktív közreműködésével az első csoport birtokába is vehette a tábor. A Fejér megyei turnusok száma pedig a nagy érdeklődés miatt egyre csak nőtt és nőtt, így az idén már a budapesti sérültek Héregén nyaralnak, a sörédi tábor pedig kizárólag az alapítvány hatáskörébe tartozik.

Sétálok a templom felé. A bejárat előtt egy kerekesszékes fiatal itatnak gondozói. Odébb a napba mosolyog egy bájos arcú kislány (bár, mint megtudom, huszonhat éves, de hát nem látszik annyinak, így nevezik csak így, ahogy első látásra gondolná az ember, amilyenek Isten megtartotta, ártatlan kis angyalnak), s rohan, hogy elkapja a csilakodó, meleg sugarakat. Apóli kacagva futnak utána, de hát a szabadság mindenkinek jár. Még neki is. Sőt!

Anyá - ez a szó piroslik az egyik hölgy pólóján, aki leghamarabb

utoléri a kis szemfüles csavargót. „Azért e felirat, mert én vagyok itt a legidősebb, s mindenki olyan, mint ha a saját gyerekeim lenne: igénylik a törődést és rengeteg szeretetet adnak.” - jön a válasz a még fel sem tett kérdésemre. Aztán megtudom, hogy 54 éves, Bátorfi Zsuzsannának hívják, s tíz éve segíti a fiatalokat Söréden. Hogy miért? Nővéreinek kislánya Down-kóros, sokat nyaralt e táborban, így magától értetődő volt, hogy a familia minden tagja eljön segíteni: ez a rendszeres nyári program. Azt mondja, itt megtapasztalja mindenki azt, amit a való életben nem lát: hogy segítenek a másik embernek anélkül, hogy azt kérni kellene. S ebből lenne jó valamit átmenteni a hétköznapiakba is.

Sok fiatal sajnos nem hajlandó erre a szolgálatra, mert úgy gondolja, hogy ez valamiféle lemondással jár, pedig nem így van. Sőt, örömrásként tekint az itt töltött hetekre Kereki Judit is, aki csupán 25 éves, mégis már hét esztendeje dolgozik ebben a táborban, melynek jelenlegi szakmáját is „köszönheti”. 18 éves volt, amikor a gimnáziumi érettségi után egyik ismerőse elhozta Sörédre. Itt pedig olyan élmények érték, hogy döntött: konduktor lesz! Elment a Pető-intézetbe tanulni, s azóta is értelmi fogyatékosokkal és testi sérültekkel foglalkozik.

Közben odaért hozzánk Tinta Anikó, az egyik táborvezető is, akitől megtudom, hogy jelenleg 18 gyermeket látnak el a plébánián: 9 lányt és 9 fiút. A társaság teljesen vegyes: van, aki mozgássérült, de szellemileg teljesen egészséges, vannak enyhén, közepesen és súlyosan fogyatékosok, Down-kórosok, autisták. Velük több mint 20 segítő foglalkozik: délelőtti szentmisét tartanak, utána kézműves-foglalkoz-

ások következnek gyöngyfüzéssel, ragasztással, festéssel, ebéd után csendes pihenő, délután pedig sportosabb, aktívabb játékok vannak a szabadban akadályverseny, vetélkedők formájában.

De voltak már bohócok is, fellépők közkedveltek együttesek, illetve buszos kirándulásokat is szerveznek olykor, ha elég autót tudnak szerezni. Az idén sajnos erre nem volt lehetőségük, így a tervezett csókakői kirándulás elmarad, s a falu határában lesz a szokásos „babaszúr”.

Persze nemcsak a programok vonzzák a táborozókat és az önkéntes segítők, hanem egy különös világ is, amely körbeveszi ezt a helyet. Úgy érzem az idelátogató, hogy minden álmom megvalósulhat, mintha itt és most jönne el Isten országa. És ehhez még hozzájárulnak a keresztény szellemiséget sugárzó mozzanatok is.

Végighallgattam például a „sörédi tábor miséjét” (tegyük csak idézőjelbe, hiszen mindjárt kiderül, hogy milyen különleges esemény is ez!). A misét Tornyai Gábor plébános celebrálta, ahogy pappá szentelése, azaz 1999 óta számos alkalommal. S így már megszokhatta, hogy bizony ezek az ünnepi alkalmak egyáltalán nem szokványosak, hiszen a gyermekek szabadabban kezelik a rendet, kötetlenül mozognak a templomban, kapnak hangszereket is, melyekkel zenélhetnek, s akad olyan muzikális ifjú titán is, aki a dalok közepette táncra perdül a padok között. Tornyai Gábor mégse haragszik érte, mert, mint mondja, szereti ugyan a mise liturgiáját, a vele járó szimbólumokat, képeket és a rendet, de ez most egy másfajta ízzel árad meg őt és a hallgatóságát is. Az igazi, hamisíthatatlan „sörédi tábor” ízeivel. ■

Kalendárium

Katolikus

A Porciunkula, népünk ajkán porciunkula, purciunkula, porciunkulabúcsú, Porciunkulai Szent Ferenc a franciskánus rend három ágának: a ferencrendieknek, minoritáknak és kapucinusoknak, továbbá a velük kegyelmi közösségben élő harmadrendnek legnagyobb ünnepe. Assisi egyik terén Spoleto mellett egy fényes templom és zárda található. A templomnak van egy kápolnája, mely a Porciunkula nevet viseli. Ez a név onnan ered, hogy egy jámbor lélek, akinek telken ez a kápolna állott, örökségként a Benedek-rendre hagyományozta telkét. Ezt később Assisi Szent Ferencnek ajánlkozta, aki e kápolna mellett telepedett le. Ez a kápolna lett legkedvesebb helye. Itt imádkozott, és itt nyerte Istentől a kegyelmet egy szerzetes-rend alapítására. Itt kapott utasítást egy kései legenda szerint Krisztustól, hogy augusztus elsejének délután másnap alkonyatig minden esztendőben teljes búcsút kapjanak azok, akik a kápolnában, megszábotott felletelek mellett ájtatoskodnak.

Református

Öszösvetség: Hóseás próféta könyve, 4. fejezet. Újszövetség: János evangéliuma 1, 19-34.

Ének: 32. zsoltár: „Ó, mely boldog az oly ember éltébe / Akit az Isten bevett kegyelmébe. Nem szégyellem a Krisztus evangéliumát (Róma 1, 16). „Az a feladatunk, hogy az evangéliumot terjesszük, ebben példaképeink Pál apostol, tőle szeretnénk újra és újra tanulni, és az ő egyszerű, tiszta módszeréhez visszatérni. Miben áll Pál igehirdetése? A boldogító hír volt a megmentésünkről, Isten meg nem érdemelt kegyelme által, Jézus Krisztusban.”

Evangélius

Öszösvetség: Zsoltárok könyve 25. fejezet 16. vers: „Fordulj felém és könyörülj rajtam, mert magányos és nyomorult vagyok.”

Újszövetség: Máté evangéliuma, 9. fejezet 32-33. versei.

Továbbá: Lukács evangéliuma 11, 33-41; Máté 8, 23-27. ■

SZÉKESFEHÉRVÁR

Eucharisztiaünnep

Székesfehérvár egyházközségeinek közös első csütörtöki eucharisztiaünnepét rendezik ma 18 órai kezdettel a Százszéki templomban. A püspöki szentmisét követően a város egyházközségeinek tagjai közös szentségimádást tartanak. II. János Pál pápa 2005-ben hirdette meg az eucharisztia évét, azóta havonta egyszer gyűlnek össze a különböző egyházközségek tagjai Székesfehérváron. (szg)

